

KINH NGHIỆM, LỚN LÊN VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Thứ Bảy – Buổi Nhóm Sáng Thứ Nhất)

Bài Bốn

Lớn Lên Trong Sự Sống Qua Việc Xử Lý Linh

Kinh Thánh: Thi. 51:10b, 12, 17a; Châm. 16:18-19; Ês. 57:15; 66:1-2;

1 Phi. 3:4; Ga. 6:1; 1 Cô. 4:21; Mat. 5:3; Lu. 9:54-56

I. Xử lý linh không phải là xử lý chính linh đó mà là xử lý đường đi qua của linh—Lu. 9:54-56; 1 Phi. 3:4:

- A. Linh được tái sinh, tức phần sâu thẳm nhất của bản thể chúng ta, thì thuần khiết và không bị vấy bẩn; tuy nhiên, xung quanh linh là hồn và thân thể, cả hai đều bị pha trộn với những yếu tố xấu xa của Sa-tan, cho nên chúng dơ bẩn và hư hoại.
- B. Do đó, khi đi qua hồn và thân thể, linh bị sự dơ bẩn và hư hoại đó làm cho ô nhiễm; vì thế, khi được biểu lộ, linh mang theo một phần nào đó dơ bẩn, hư hoại, bất khiết, không đúng đắn và nhiều tình trạng không mong muốn khác.
- C. Chúng ta nhìn thấy những đặc điểm của linh qua đặc điểm của những điều đi theo linh; chúng ta là loại người nào thì sản sinh ra loại đặc điểm mà linh của chúng ta có; khi linh được giải phóng thì sẽ biểu lộ hương vị và màu sắc của chính con người chúng ta; như vậy, phẩm chất của một người sẽ quyết định phẩm chất của linh người đó.
- D. Nếu một người kiêu ngạo trong hồn thì linh cũng biểu lộ ra sự kiêu ngạo; nếu một người tức giận trong xác thịt thì linh người ấy cũng bày tỏ sự tức giận.
- E. Chúng ta thường bắt gặp một linh lo lắng, linh ganh ghét, linh phản loạn, linh khiếm nhã, linh cong vẹo, linh khoe khoang, linh thống trị hoặc linh thô lỗ, tất cả những điều đó không phải là nan đề của chính linh đó, mà là do ảnh hưởng từ những yếu tố không mong muốn của hồn và thân thể, làm cho linh bị vấy bẩn khi đi xuyên qua; chúng ta có thể kể mỗi loại ô nhiễm theo mỗi loại linh, và mỗi loại linh cũng bày tỏ mỗi loại người.
- F. Nếu động cơ chúng ta không thuần khiết thì linh được giải phóng ra cũng không thuần khiết; nếu ý định của chúng ta không trong sạch thì linh tuôn ra cũng không trong sạch; nếu mục đích trong lòng là tự tôn thì kết quả sẽ có một linh phô trương và khoe khoang; một động cơ mang tính cạnh tranh sẽ làm cho người khác chạm đến linh tranh giành và chiến đấu.
- G. Hễ khi nào sắp hành động hoặc phát ngôn, chúng ta không những cần hỏi điều chúng ta sắp làm là đúng hay sai, tốt hay xấu, mà còn phải biện biệt ý định bên trong chúng ta có trong sáng hay không, động cơ của chúng ta có thuần khiết hay không và mục đích của chúng ta có hoàn toàn vì Đức Chúa Trời hay không.
- H. Chúng ta cần kiểm tra xem phía sau hành động của chúng ta có mục đích ích kỷ hoặc có sự thiên vị nào không; loại xử lý này chính là xử lý linh.
- I. Vì lí do này, không những chúng ta cần được phá vỡ xác thịt, bản ngã và cấu tạo thiên nhiên hầu linh có thể tuôn tràn ra, mà cũng cần đi một bước xa hơn là xử lý mọi mục đích tiêu cực của lòng, những ý định mình không thích, những khuynh hướng bất khiết, ý chí không đúng

đần và cảm xúc bị pha trộn; để đến cuối cùng, không những linh có thể tuôn ra mà còn tuôn ra một cách ngay thẳng, trong sáng và thuần khiết.

- J. Phương cách thực tiễn để xử lý linh là kết án mọi sự pha trộn, loại bỏ chúng bằng quyền năng của Thánh Linh, đi đầu áp dụng thập tự giá và đóng đinh các lối đi qua của linh, bao gồm xác thịt, bản ngã, cấu tạo thiên nhiên, mục đích của lòng, mục tiêu, ý định, khuynh hướng, động cơ,... của chúng ta—La. 8:13; Ga. 5:24.
- K. Đức Chúa Trời đã sắp đặt mọi hoàn cảnh và sự việc trong môi trường của chúng ta để xử lý bản ngã và diệt trừ nó; nhờ sự kỷ luật của Thánh Linh như vậy, phẩm chất của linh chúng ta được nâng cao và được làm cho thuần khiết—Mat. 10:29-31; La. 8:28-29.
- L. Nếu tất cả các anh chị em đều có một linh vượt trội, chân thật, thuần khiết, có trọng lượng và cao quý trong phẩm chất, thì họ sẽ cung ứng cho nhau một cách hỗ tương, và Hội thánh sẽ được phong phú—đc. Đa. 5:12; 6:3.

II. Để được hữu dụng trong sự xây dựng Thân thể Đấng Christ, chúng ta cần có một linh đúng đắn:

- A. Trong Lu-ca chương 9, Gia-cơ và Giăng hỏi Chúa rằng họ có nên bảo lửa từ trời xuống thiêu rụi làng của người Sa-ma-ri, là những người đã khước từ Ngài, hay không (c. 54); nhưng Chúa trách Gia-cơ và Giăng rằng: “Các người không biết mình thuộc loại linh nào. Vì Con Người không phải đến để diệt mạng sống người ta, bèn là để cứu” (cc. 55-56):
 - 1. Các môn đồ đã sai trật trong linh vì động cơ của họ là căm thù; linh của Chúa là linh cứu mạng sống con người chứ không phải là tiêu diệt họ.
 - 2. Anh Watchman Nee nói rằng một người không chỉ nên làm điều đúng, mà còn nên làm điều đúng bằng một phương cách đúng đắn, và bằng một linh đúng đắn.
 - 3. Để cách hành động của chúng ta có thể xây dựng, gây dựng và hữu dụng cho sự xây dựng Thân thể Đấng Christ, chúng ta phải đúng đắn trong điều chúng ta làm, đúng đắn trong phương cách và đúng đắn trong linh; mỗi khi sắp làm điều gì, chúng ta nên tự hỏi mình có loại linh gì.
- B. Một thánh đồ tìm kiếm phải được nghèo khó trong linh và thuần khiết trong hồn—Mat. 5:3, 8; Ês. 66:2:
 - 1. Nghèo khó trong linh có nghĩa là khiêm nhường, nhận biết rằng anh em không có gì, không biết gì, không làm được gì và không là gì; nếu không có Đấng Christ là Linh ban-sự-sống, chúng ta không là gì cả—đc. Ga. 6:3.
 - 2. Nghèo khó trong linh là làm cho linh chúng ta trống không, không điều gì được chiếm cứ trong bề sâu của bản thể chúng ta; thuần khiết trong lòng là vấn đề về động cơ; đó là đơn thuần trong mục đích, có mục tiêu đơn thuần là hoàn thành ý chỉ của Đức Chúa Trời vì vinh hiển của Đức Chúa Trời—1 Cô. 10:31.
- C. Chúng ta phải có một linh vững vàng—Thi. 51:10b:
 - 1. Linh vững vàng là một linh không dao động, không lay chuyển, liên tục đứng như một điều gì đó vững chắc và vững vàng—đc. 1 Cô. 15:58.
 - 2. Trong sự ăn năn cầu nguyện cho sự phục hồi, Đa-vít đã cầu xin Chúa làm mới lại một linh như vậy bên trong ông.
 - 3. Chúng ta cần một linh vững vàng, luôn vững chắc, liên tục, không dao động, không lay chuyển, để chúng ta không thể nào bị cám dỗ, quyến dụ hoặc lừa dối.
- D. Một tín đồ ăn năn thì sẽ có linh sẵn lòng—“Xin hãy ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu rỗi của Chúa, / Dùng linh sẵn lòng mà nâng đỡ tôi”:

1. Là một tín đồ, chúng ta nên luôn có một linh sẵn lòng cho những điều thuộc về Chúa và những điều thuộc về Hội thánh.
 2. Một linh sẵn lòng cho những điều thuộc về mối quan tâm của Chúa tùy thuộc vào niềm vui của sự cứu rỗi; khi có niềm vui của sự cứu rỗi, tự khắc chúng ta sẽ có một linh sẵn lòng để bước theo Chúa; những gì Chúa muốn, những gì Chúa khao khát, những gì Chúa yêu cầu, chúng ta sẽ có một linh sẵn lòng để đáp lời, để vâng phục.
 3. Khi có được niềm vui trong Linh của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ vui mừng làm bất cứ điều gì có thể làm đẹp lòng Chúa—La. 14:17.
- E. Trong Thi Thiên 51:17a, Đa-vít nói rằng của lễ cho Đức Chúa Trời là một linh tan vỡ:
1. Linh tan vỡ là một linh ăn năn, cảm thấy buồn rầu vì sự phạm tội nào đó; nói cách khác, linh tan vỡ là một linh ăn năn thật sự.
 2. Được phá vỡ có nghĩa là không được toàn vẹn; điều đó không có nghĩa rằng anh em thấy mình đã toàn vẹn, hoàn hảo và đầy trọn rồi; khi ăn năn, linh của anh em bị phá vỡ, đau đớn và buồn rầu.
- F. Chúng ta cần có một linh nhu mì và yên lặng:
1. 1 Phi-e-rơ 3:4 nói người ẩn mật trong lòng là một linh nhu mì và yên lặng; Ga-la-ti 6:1 nói chúng ta cần lấy linh nhu mì mà phục hồi anh em sa ngã; trong 1 Cô-rin-tô 4:21, Phao-lô hỏi người Cô-rin-tô muốn ông cầm roi mà đến cùng họ hay là muốn ông dùng linh nhu mì mà đến.
 2. “Phước cho kẻ nhu mì, vì sẽ thừa thọ đất”—Mat. 5:5:
 - a. Nhu mì nghĩa là không kháng cự lại sự chống đối của thế giới nhưng sẵn lòng chịu khổ; phương cách của thế giới là đấu tranh, chiến đấu và đánh bại người khác để đoạt được tài sản hay quyền thừa kế nào đó.
 - b. Dù hoàn cảnh như thế nào, chúng ta nên khiêm nhường, không chiến đấu với người khác; nhu mì nghĩa là không chiến đấu cho chính mình.
- G. Đức Chúa Trời muốn cư ngụ với người có linh ăn năn đau đớn và khiêm nhường—Ês. 57:15; 66:2; đc. Châm. 16:18-19:
1. Nếu ăn năn đau đớn và khiêm nhường trong linh thì chúng ta được phá vỡ trong linh, và chúng ta có thể vui hưởng sự hiện diện của Đức Chúa Trời; khi đó, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta và thậm chí cư ngụ với chúng ta.
 2. “Đấng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng, / danh Ngài là thánh, có phán như vậy: / Ta ngự trong nơi cao và thánh, với người có linh ăn năn đau đớn và khiêm nhường, / để làm tươi tỉnh linh của những kẻ khiêm nhường, / và làm tươi tỉnh lòng người ăn năn đau đớn”—Ês. 57:15.
 3. “Đức Giê-hô-va phán như vậy: / Trời là ngai Ta, / đất là bệ chân Ta. / Các ngươi sẽ xây nhà thế nào cho Ta? Các ngươi sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? / Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, / và có như vậy. / Đây là kẻ mà ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó / có linh ăn năn đau đớn, nghe lời nói ta mà run”—66:1-2
 4. Nơi cư ngụ mà Đức Chúa Trời mong muốn là một nhóm người mà Ngài có thể vào bên trong họ, tức một nhóm người có linh ăn năn đau đớn và khiêm nhường:
 - a. Đức Chúa Trời dự định có một nơi cư ngụ trong vũ trụ là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời và con người, trong đó Đức Chúa Trời được xây dựng vào trong con người và con người được xây dựng vào trong Đức Chúa Trời, để Đức Chúa Trời và con người, con người và Đức Chúa Trời, được cư ngụ hỗ tương trong nhau (Gi.

14:2, 20, 23; 15:4; 1 Gi. 4:13); trong Tân Ước, nơi cư ngụ này, tức nhà này, là Hội thánh, đó là nơi ở của Đức Chúa Trời trong linh các thánh đồ (Êph. 2:22).

- b. Biểu lộ tuyệt đích của sự xây dựng hoàn vũ này, tức ngôi nhà hoàn vũ này, là Giê-ru-sa-lem Mới; trong thành phố này, Đức Chúa Trời ở trong con người, lấy con người làm nơi cư ngụ của Ngài, và con người ở trong Đức Chúa Trời, nhận lấy Đức Chúa Trời làm nơi ở của họ—Khải. 21:3, 22.

Trích Lời Chúc Vụ:

PHẨM CHẤT CỦA LINH

Động Cơ Và Linh

Watchman Nee: Hôm nay chúng ta sẽ tiếp tục phần chúng ta đã dừng lại hôm qua. Câu hỏi thứ hai mà Anh Lee hỏi ngày hôm qua là làm thế nào một người có thể nói ra sự khác biệt giữa động cơ và linh của người ấy. Nhiều dịch giả Kinh Thánh dùng từ *lòng* thay vì *linh* trong Lu-ca 9:55. Một số người có thể nghĩ linh ở đây chỉ về thái độ của con người. Họ nghĩ rằng đúng đắn trong linh thực ra là đúng đắn trong thái độ. Nhưng có một sự khác biệt lớn giữa linh và thái độ.

Thái độ ra từ động cơ trong lòng. Vậy thì sự khác biệt giữa linh của một người và động cơ của người ấy là gì? Trước khi một người được cứu, người ấy có thể có những động cơ trong lòng nhưng người ấy không có linh. Một tín đồ có những động cơ và người ấy cũng có linh. Linh của một người đã được cứu dễ bị ảnh hưởng bởi động cơ trong lòng người ấy. Chúng ta đã nói rằng linh của một người là trung lập. Một người trẻ phải trải qua 30 năm sống đời sống Cơ Đốc mới nhận ra rằng linh của họ là trung lập. Càng là Cơ Đốc nhân lâu năm, anh em sẽ càng nhận biết rằng linh của anh em là trung lập; tự nó không có đặc tính gì cả. Các đặc tính của nó đến từ chính con người của anh em. Linh thì trung lập, giống như nước tinh khiết. Khi anh em thêm những thứ khác vào trong nước, nó sẽ nhận lấy đặc tính của các yếu tố thêm vào. Giả sử anh em cho thêm nước tương vào trong nước, nước sẽ nhận lấy những đặc tính của nước tương. Cũng có thể nói tương tự như vậy đối với nhân linh. Những con người khác nhau có những đặc tính khác nhau trong linh của họ. Linh mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta cũng vậy. Tuy nhiên, linh của chúng ta trở nên không thuần khiết khi được giải phóng ra vì chúng ta có những động cơ không thuần khiết trong lòng. Nếu động cơ của chúng ta vì chính chúng ta, hoặc vì tương lai và sự nghiệp riêng của chúng ta, thì động cơ này sẽ làm hỏng linh của chúng ta, và linh chúng ta sẽ mang đặc điểm của động cơ này. Chúa phán với các môn đồ rằng linh của họ là sai trật; linh của họ khác với linh của Ngài. Chúa không muốn bất kỳ ai chết vì các tội phạm của họ. Con Người đến không phải để diệt, nhưng để cứu.

Thế giới là một nơi xa lạ. Không ai trong thế giới này có loại cảm xúc mà Chúa có cho đời sống con người. Mọi người trong thế giới này đều ích kỷ trong động cơ của họ. Giả sử anh em không được hạng nhất trong trường. Khi người được hạng nhất trong trường bị đưa vào bệnh viện để phẫu thuật thì anh em muốn thấy họ chết luôn. Người ấy có đáng chết chỉ vì thông minh hơn anh em? Những điều như vậy là chuyện thường ngày trong các hoạt động chính trị. Nếu một người không trèo lên được một vị trí cao hơn, người ấy chẳng thà thấy đối thủ chính trị của mình chết đi. Khi sự cạnh tranh thương mại trở nên dữ dội, một số người cũng ước gì các giám đốc đối thủ của họ chết đi. Các sứ đồ sai trật trong linh của họ vì động cơ của họ là căm thù. Chúa không cho phép họ cầu nguyện theo cách họ muốn. Linh của Chúa không nghĩ rằng có người nào đáng phải chết. Đó là lí do vì sao Ngài phán rằng Ngài đến để cứu chứ không phải để diệt. Đây là lòng của Chúa. Đây là linh của Ngài.

Các sứ đồ sai trật trong lòng của họ. Đó là lí do tại sao họ sai trật trong linh. Những người vô tín thì chỉ có lòng; họ không có linh. Lòng họ ẩn giấu bên trong họ mà không thể bày tỏ. Nhưng linh của một người đã được cứu có thể tuôn chảy ra, và lòng người đó có thể tuôn ra

cùng với linh. Anh em có thể đoán được động cơ của một người vô tín từ sự phát ngôn của họ. Nhưng với một Cơ Đốc nhân thì không phải là vấn đề đoán nữa. Có một điều gì đó rõ ràng ra từ bản thể của người ấy, và tất cả những ai có kinh nghiệm đều có thể nhận ra điều đó. Lòng của một người chưa được cứu thì ẩn giấu bên trong, nhưng lòng của một Cơ Đốc nhân thì tuôn chảy ra cùng với linh của người ấy. Khi linh của một Cơ Đốc nhân được giải phóng, một Cơ Đốc nhân khác sẽ chạm được điều gì đó nếu anh cũng vận dụng linh của mình. Một người có thể dùng lời nói để dối gạt người khác, nhưng linh của người đó thì không thể giấu khỏi một người có kinh nghiệm.

Làm Thế Nào Để Có Một Linh Đúng Đắn

Làm thế nào để chúng ta có một linh đúng đắn? Linh của một người mang hương vị và màu sắc của người đó. Khi linh của chúng ta được giải phóng, linh sẽ biểu lộ hương vị và màu sắc của chính con người chúng ta. Để đúng đắn trong linh, chúng ta phải trải qua những sự xử lý. Phẩm chất của một người quyết định phẩm chất của linh người đó. Khi một người được tái sinh, linh mới mà Đức Chúa Trời ban cho người đó có cùng phẩm chất với linh được ban cho người khác. Nếu một người học hỏi đôi chút và trải qua chút ít sự xử lý thì linh người ấy vẫn ở trong sự tối tăm. Về giáo lý, vấn đề này đơn giản. Một người có tâm trí tốt có thể lặp lại nội dung, giọng nói, lời dạy dỗ và cả phong cách của một người giảng đạo. Có thể người đó nghĩ rằng bởi làm như vậy, người đó sẽ có linh đúng đắn. Nhưng chúng ta có thể quan sát một điều rất thú vị giữa vòng các Cơ Đốc nhân. Họ có thể nắm lấy giáo lý của người khác, nhưng linh của họ vẫn y nguyên không thay đổi; cả hai không hòa vào nhau được. Một anh em có thể giống các anh em khác về lời nói và giọng nói, nhưng linh của anh ấy vẫn y như trước. Sẽ không có sự tiến bộ nào, linh của anh em ấy sẽ không thuần khiết hơn chút nào. Nếu một người không có linh thuần khiết, người đó sẽ thấy linh mình không tương hợp với những lời tốt lành ra từ người có một linh thuần khiết. Người đó có thể chia sẻ sứ điệp của người khác, nhưng sẽ không có linh của người khác ấy.

Chúa trao cho tôi gánh nặng kiểm tra xem các công nhân trẻ có đủ phẩm chất để công tác cho Chúa hay không. Hầu hết các anh chị em đều nghĩ rằng trong sự công tác cho Chúa, điều chính yếu là phải có những lời dạy dỗ đúng đắn. Nhưng tôi chỉ dành mười phần trăm để chú ý vào bài chia sẻ của một người. Tôi dành chín mươi phần trăm sự chú ý của tôi vào linh người đó. Một người có thể chia sẻ một bài thật lôgic nhưng lại có một linh phản loạn, thô thiển, xoi mói, gian ác, kiêu ngạo hoặc cứng cõi. Những người vô tín chỉ có thể kiêu ngạo; họ không thể có một linh kiêu ngạo. Một Cơ Đốc nhân có thể có một linh kiêu ngạo. Khi mở miệng ra, người ấy giải phóng linh của mình. Nếu một Cơ Đốc nhân có động cơ sai trật trong lòng thì linh người ấy giải phóng ra sẽ sai trật. Một người trẻ có thể cầu nguyện để được phá vỡ, có thể chia sẻ một bài về sự phá vỡ. Nhưng chính con người của họ có thể vẫn chưa được phá vỡ. Một người có thể lừa dối chính mình, nhưng không dễ lừa dối Đức Chúa Trời và Hội thánh. Từ linh của một người, Hội thánh có thể nói người ấy đang ở đâu.

Linh của một người là nơi Đức Chúa Trời công tác và cư ngụ. Đức Chúa Trời để lại một dấu ấn trong linh con người. Một anh em có lần viết cho tôi: “Tất cả các anh chị em đều nói tôi sai. Ngay cả anh cũng nói tôi sai. Dường như mọi người đều đúng còn tôi thì luôn sai. Vì tất cả đều nói là tôi sai nên tôi chỉ biết nói là tôi sai”. Một lời như vậy chứa đựng một linh cứng cõi. Sau khi đọc thư, tôi hồi âm cho anh rằng: “Càng dạy dốt, anh càng trở nên cứng cõi. Càng được xử lý thì anh lại càng ít thuận phục. Lời nói và cách hành động của anh có thể đúng, nhưng linh của anh thì sai”. Một vài tháng sau, tôi gặp lại anh em ấy. Linh của anh đã thay đổi. Anh không cần đón nhận thêm giáo lý, nhưng phẩm chất linh của anh đã được nâng cao. Chúng tôi có cơ hội để vận dụng linh cũng như bất kỳ anh chị em nào khác. Khi một người có sự khôn ngoan, tài hùng biện, khả năng và ân tứ nhiều hơn anh em, không nhất thiết là người đó có nhiều cơ hội để

vận dụng linh hơn. Đức Chúa Trời sắp đặt mọi hoàn cảnh và sự việc với mục tiêu xử lý chúng ta và huấn luyện linh chúng ta. Vì lí do này, chúng ta phải càng nhượng bộ cho sự kỷ luật của Thánh Linh hơn nữa.

Ở đây, chúng ta cần nói về kỷ luật của Thánh Linh. Thánh Linh không chỉ ở trong chúng ta như là sự sống của chúng ta; Ngài đang sắp đặt các hoàn cảnh nhằm huấn luyện chúng ta. Ngài biết loại môi trường nào tốt nhất cho chúng ta. Đây là kỷ luật của Thánh Linh. Mọi hoàn cảnh đến với chúng ta đều đã được Đức Chúa Trời đo lường. Người vô tín có những sự ngẫu nhiên và tình cờ, nhưng một Cơ Đốc nhân thì không. Chúa Jesus bảo rằng mỗi sợi tóc trên đầu chúng ta đã được Cha đếm rồi. Một con chim sẽ chẳng đáng giá bao nhiêu. Nếu người ta mua bốn con thì được tặng thêm một con miễn phí. Tuy nhiên, nếu Cha không cho phép thì không một con nào bị rơi xuống đất. Chúng ta còn quý giá hơn loài chim ấy (Mat. 10:29-31). Mọi sự xảy ra cho hoàn cảnh của chúng ta, dù là rơi một sợi tóc hay một con chim rơi xuống đất, đều ở dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời. Mục đích của sự tể trị này là để hoàn hảo chúng ta. Kỷ luật hằng ngày của Thánh Linh là để xử lý bản ngã và diệt trừ nó. Bằng cách này, phẩm chất của linh được nâng cao và được làm cho thuần khiết. Nếu tìm kiếm sự dễ chịu, thoải mái và chạy trốn khỏi những môi trường do Linh đặt để, chúng ta có thể giảm được ưu phiền, nhưng phẩm chất của linh chúng ta sẽ không được nâng cao và không được làm cho phong phú và thuần khiết.

Những người có một linh suy yếu không bị suy yếu từ ban đầu, họ trở nên suy yếu vì đã từ chối không để Chúa hành động bên trong họ. Nếu chúng ta sẵn sàng thuận phục kỷ luật của Thánh Linh, linh của chúng ta sẽ trở nên mạnh mẽ và thuần khiết.

Một người có thể đã là Cơ Đốc nhân 20 hoặc 30 năm rồi. Có thể người ấy từng là người hướng dẫn, dẫn dắt các cuộc phục hưng trong 30 năm qua. Những điều này không gây ấn tượng gì cho tôi. Đối với một số người, chúng ta không cảm nhận được phẩm chất cao quý trong linh của họ. Nếu linh của họ tốt, chúng ta sẽ thấy được tươi mới và được xúc dầu ngay khi chúng ta chạm đến linh của họ. Tất cả những bài học mà chúng ta đã học đều được thấm nhuần vào linh chúng ta. Không thể giả vờ được. Càng cố giả vờ thì sự sai lầm của chúng ta càng bị phơi bày. Nhiều người thích giả vờ thuộc linh trước mặt tôi, họ muốn tôi tán thành. Một chị em ở Thượng Hải có lần nói rằng Anh Nee không bao giờ khen ai cả. Chị nghĩ là không ai đạt đến tiêu chuẩn của tôi. Thực ra, Đấng duy nhất có đủ tiêu chuẩn để tán thành bất kỳ ai, là Chúa. Một người thuộc linh sẽ tự động tìm thấy sự tán thành của Chúa. Nếu linh của anh em sai trật thì việc tôi nói rằng tôi thích anh em hay tôi tán thành với anh em, có ích gì? Một số người trong lòng thì ghét cay ghét đắng mà ngoài miệng lại nói là yêu. Miệng tuôn ra là yêu nhưng linh tuôn ra là sự căm ghét. Nếu có kinh nghiệm, chúng ta sẽ biết ngay khi chạm đến linh của một ai đó. Một người có thể giả vờ và lừa dối người khác nhưng không thể nào giấu đi linh của mình.

Nhiều người đúng đắn trong lời nói và suy nghĩ nhưng lại sai trật trong linh của họ. Phẩm chất của linh được chi phối do mức kỷ luật của Thánh Linh mà chúng ta nhận được. Khi Thánh Linh kết án điều gì, chúng ta nên đồng lòng với Ngài mà kết án điều đó. Nếu chấp nhận kỷ luật của Thánh Linh mỗi ngày và học tập xử lý bản ngã thì chúng ta sẽ tiến bộ lên mỗi ngày. Có lẽ chúng ta không ý thức về sự tiến bộ của mình, nhưng những người khác sẽ biết. Tại Thượng Hải, người ta thường gõ cửa nhà tôi và xin gặp tôi. Khi gặp tôi, họ hỏi: “Anh Nee ơi, linh của tôi có tiến bộ hơn chút nào không?” Những ai hỏi những câu hỏi như vậy thường không có sự tiến bộ gì cả. Tiến bộ không phải là điều chúng ta có thể dễ dàng phát hiện trong chính mình. Người khác thì biết linh của chúng ta như thế nào, nhưng chúng ta không cần biết, và tốt nhất là chúng ta đừng biết. Gương mặt của Môi-se sáng rực, nhưng ông không hề biết. Chính dân Israel đã thấy điều đó (Xuất. 34:29-30). Giả sử một người lúc nào cũng nhìn vào gương. Anh em có nghĩ rằng người đó sẽ thấy chính mình thay đổi nhiều so với ngày hôm trước hay không? Anh em có nghĩ rằng người ấy sẽ biết mình được lớn lên hay không lớn lên không? Tôi đã từng gặp người

như vậy. Chúng ta không nên lúc nào cũng chăm xem tình trạng thuộc linh của chính mình. Tất cả những gì chúng ta cần là học tập càng nhiều càng tốt trong linh chúng ta.

Mục Đích Của Việc Có Một Linh Tốt

Kết quả của việc có một linh chân thật là gì? Nếu tất cả các anh chị em trong Hội thánh đều có một linh thuần khiết và cao quý, họ sẽ cung ứng cho nhau cách hỗ tương và Hội thánh sẽ phong phú.

Tôi trở thành một Cơ Đốc nhân vào cuối năm 1919. Đầu năm 1920, tôi gặp một chị là Chị M. E. Barber, từ nơi chị, tôi đã được giúp đỡ rất nhiều. Sự giúp đỡ này không chỉ từ lời nói của chị. Qua sự gặp gỡ, ở đó và cùng bước đi với chị mà linh của tôi được nuôi dưỡng. Đối với một số người, chỉ khi nào họ nói thì người khác mới nhận được sự cung ứng. Nhưng Chị Barber thì không như vậy. Chị chỉ cần ngồi trước mặt anh em thì anh em sẽ nhận được sự nuôi dưỡng và sự xúc dầu. Đây là sự cung ứng thuộc linh đích thực. Không phải là vấn đề làm gì hay nói gì. Ai học được nhiều bài học hơn thì có nhiều ký thác thuộc linh hơn và có thể cung ứng cho người khác nhiều hơn.

ĐỂ PHỤNG SỰ, TRƯỚC HẾT CHÚNG TA PHẢI HỌC TẬP VẬN DỤNG LINH

Là Hội thánh, chúng ta đang học tập phụng sự. Chúng ta phải có những cảm nhận thuộc linh đúng đắn. Trong mọi lúc, chúng ta phải tiếp xúc linh. Bằng không, mọi thứ được gọi là phụng sự Đức Chúa Trời sẽ không là gì cả mà chỉ là sự tự dối mình. Chúng ta phụng sự Đức Chúa Trời là điều phải ra từ phản ứng thuộc linh của chúng ta đối với Ngài. Khi linh chạm đến linh thì sẽ có một phản ứng thuộc linh. Để chạm được linh chúng ta thì trước hết, linh của người khác phải chạm đến chúng ta. Niềm vui, nước mắt hay lời nói của một người đều không thể chạm đến linh chúng ta. Chỉ có linh mới chạm được linh. Để phụng sự Đức Chúa Trời và nhận được sự dẫn dắt của Ngài, chúng ta phải mở linh mình ra với Đức Chúa Trời để chạm đến Linh của Ngài và linh của những người khác. Mọi sự phụng sự mà không có linh đều không có giá trị gì trước mặt Đức Chúa Trời. Để cả Hội thánh có một sự phụng sự thuộc linh, chúng ta phải có một linh đúng đắn. Khi linh của tôi mở ra và linh của hết thầy anh chị em mở ra, khi tất cả chúng ta đều chạm đến Đức Chúa Trời và phụng sự Ngài trong linh thì chúng ta có sự phụng sự của cả Hội thánh. Nếu phụng sự theo tâm trí, sự khôn ngoan và tình cảm của chúng ta thì linh của chúng ta sẽ đóng lại. Vận dụng linh là một vấn đề quan trọng trong sự nhóm họp và phụng sự của chúng ta. Tất cả chúng ta phải học tập bước đi theo linh.

Làm thế nào chúng ta biết điều gì được thực hiện cách đúng đắn trong Hội thánh? Điều đó dựa vào linh của chúng ta phản ứng và suy xét như thế nào. Sự suy xét và tương giao của chúng ta là dựa vào linh chứ không dựa vào những ý kiến ưu việt. Trong sự rao giảng phúc âm, nếu lời chúng ta nói chỉ ra từ tâm trí “tuyệt vời” của chúng ta thì chúng ta chỉ chạm đến tâm trí của người khác mà không chạm được linh của họ. Để chạm đến linh con người, chúng ta phải học tập không dùng lời ra từ tâm trí. Chúng ta đừng nên dùng những lời mà linh không dùng. Nếu cứ liên tục từ chối điều mà linh từ chối thì linh của chúng ta sẽ được nâng cao.

Trong những ngày tới, sự suy xét của chúng ta về bài chia sẻ của một đồng công, sự ước lượng của chúng ta về lời chứng của các anh chị em và sự đánh giá của chúng ta về bài giảng của những người hướng dẫn đều nên dựa vào linh của người phát ngôn. Chúng ta nên hỏi liệu có sự cung ứng linh ở đó không. Một khi người mù thấy được, họ sẽ vận dụng các cơ quan khác ít hơn và dùng mắt của họ nhiều hơn. Có thể nói, linh của chúng ta cũng giống như vậy. Chúng ta phải học tập sử dụng linh nhiều hơn và dùng tâm trí ít hơn. Càng sử dụng cơ quan nào trong cơ

thể, chẳng hạn như cánh tay và cơ bắp, thì chúng càng trở nên mạnh mẽ. Đối với linh của chúng ta cũng vậy, càng sử dụng, linh càng trở nên mạnh mẽ.

Tôi xin nói điều này với các anh chị em trẻ: trong khi cầu nguyện, nếu cảm nhận nhiều sự thúc giục trong linh, anh chị em có thể cầu nguyện nhiều hơn. Nhưng nếu có ít sự thúc giục trong linh thì lời cầu nguyện của anh chị em nên ngắn thôi. Chúng ta có thể học tập bằng cách kiểm tra với các anh chị em lớn tuổi hơn sau mỗi lần cầu nguyện. Sau khi học tập điều này vài lần, chúng ta sẽ biết tình trạng thật của linh mình và chúng ta có thể cầu nguyện theo linh. Khi chúng ta cầu nguyện và nghe nhiều tiếng “Amen” xung quanh, điều đó không nhất thiết nghĩa là chúng ta đúng đắn. Dĩ nhiên, nếu không có tiếng “Amen”, chúng ta nên đặt dấu chấm hỏi cho lời cầu nguyện của mình và nên cố gắng xác định lời cầu nguyện đó có phải của linh hay không. Cầu nguyện ngắn không nhất thiết là đúng, cầu nguyện dài cũng vậy. Ôn ào quá có thể không đúng, mà im lặng cũng có thể là không đúng. Nếu việc phát ngôn hay im lặng của chúng ta không ở dưới sự kiểm soát của Thánh Linh thì cả hai điều đó đều xúc phạm Linh. Các anh chị em trẻ thiếu kinh nghiệm trong sự học tập của mình. Do đó, họ phải học tập khiêm nhường và hỏi. Nếu các thánh đồ cảm thấy lời cầu nguyện hoặc phát ngôn của ai đó không đúng chỗ; họ nên chỉ ra điều này một cách thành thật cho người phát ngôn ấy biết. Nếu họ không nói cho người phát ngôn ấy biết mà “ra hiệu” bằng cách liếc nhìn quanh sau lưng người ấy thì họ đang thành lập phe đảng trong Hội thánh.

Chúng ta không được phối hợp với nhau theo cách bên ngoài. Linh của chúng ta phải có trọng lượng và vượt trội trong phẩm chất của linh. Nguyên Đức Chúa Trời thương xót chúng ta để qua cách này, chúng ta có thể học được nhiều bài học hơn. (*The Collected Works of Watchman Nee, Bộ 62, trang 453-460*)